υποθέσεις 209 έως 215 και 218/78, Van Landewyck κατά Επιτροπής, Racc. 1980, σ. 3125), χωρίς να είναι αναγκαίο να συνιστά σύμβαση δεσμευτική και έγκυρη κατά το εθνικό δίκαιο.

3. Προς εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, η εκτίμηση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων μιας συμφωνίας παρέλκει, όταν προκύπτει ότι σκοπός αυτής είναι η παρεμπόδιση, ο περιορισμός ή η νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς (βλέπε απόφαση της 13ης Ιουλίου 1966 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 56 και 58/64, Consten-Grundig κατά Επιτροπής, Racc. 1966, σ. 429). Στην περίπτωση αυτή, η παντελής έλλειψη αναφοράς της αποφάσεως της Επιτροπής στα αποτελέσματα που προκάλεσε η συμφωνία στο πεδίο του ανταγωνισμού δεν συνιστά ελάττωμα της αποφάσεως δυνάμενο να επισύρει την ακύρωσή της.

Ούτε το γεγονός ότι ο προμηθευτής δεν προέβη σε καμία ενέργεια για να επιβάλει στους πελάτες του την τήρηση ρήτρας συμβάσεως έχουσας ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού αρκεί για να εκφύγει η ρήτρα αυτή της απαγορεύσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης (βλέπε απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 1984 στην υπόθεση 86/82, Hasselblad κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 883).

4. Για τον καθορισμό του ύψους των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, πρέπει να συνεκτιμώνται όλα τα στοιχεία που μπορούν να επηρεάσουν την αξιολόγηση της βαρύτητας της παραβάσεως, καθώς και η συμπεριφορά της επιχειρήσεως κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Ο γενικός εισαγγελέας Walter Van Gerven ανέπτυξε τις προτάσεις του στις 10 Οκτωβρίου 1989 *. Πρότεινε στο Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή της προσφεύγουσας στο σύνολό της και να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.